

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 grudnia 2018 roku Syndyk masy upadłości (...) s. z o. o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. J. kwoty 228.950 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 223.950 złotych od dnia 20 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty i od kwoty 5. 000 złotych od dnia 9 kwietnia 2018 roku tytułem zwrotu nienależnie pobranych środków stanowiących fundusze masy upadłości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał m. in, iż odwołany syndyk masy upadłości T. K. (1) poinformował aktualnego syndyka, że w okresie od 26 maja 2015 roku do lipca 2017 roku przekazał kwotę 228.950 złotych Prezesowi Zarządu upadłej spółki – (...) tytułem zaliczek na poczet obsługi upadłej spółki. Pozwany własnoręcznie pokwitował otrzymanie zaliczek składających się na tą kwotę. Pozwany nie rozliczył się z pobranych zaliczek i nie dokonał ich zwrotu do masy upadłości.

(pozew k. 4 – 7)

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 27 lutego 2019 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany zaprzeczył, aby otrzymał od odwołanego syndyka T. K. (1) jakiegokolwiek kwoty tytułem zaliczek.

(odpowiedź na pozew k. 43- 46)

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2019 roku (data wpływu do sądu 3 kwietnia 2019 roku) powód rozszerzył żądanie pozwu zgłaszając na podstawie art. 193 par 1 w zw. z art. 1919 kpc nowe żądanie – obok dotychczas dochodzonych roszczeń wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dodatkowo kwoty 57.525,63 złote wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia tegoż pisma procesowego tytułem naprawienia szkody wyrządzonej spółce (...) poprzez zawarcie pozornej umowy z J. K. (1) i o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu.

(pismo k. 48 – 53)

W odpowiedzi na pismo pełnomocnika powoda z dnia 29 marca 2019 roku rozszerzające powództwo pozwany oświadczył, iż podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie i zaprzeczył, aby zatrudnienie J. K. (1) było czynnością o charakterze pozornym.

(pismo k. 100)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. J. jest członkiem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Postanowieniem z dnia 28 maja 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XIV Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. obejmującą likwidację majątku upadłego. Pozwany S. J., jako jedyny członek zarządu, przez cały czas trwania postępowania upadłościowego pełni funkcję reprezentanta upadłego.

W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości spółki Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi powołał na syndyka masy upadłości T. K. (1). Został on odwołany postanowieniem z dnia 22 maja 2017 roku.

(okoliczności niesporne, odpis KRS k. 10 – 15, postanowienie sądu k. 16, 17)

Po zmianie syndyka masy upadłości spółki odwołany syndyk T. K. (1) poinformował aktualnego syndyka, iż w okresie od 26 maja 2015 roku do dnia 18 lipca 2017 roku przekazał kwotę 228.950 złotych Prezesowi Zarządu upadłej spółki – (...) tytułem zaliczek na poczet obsługi upadłej spółki. Pozwany własnoręcznie pokwitował otrzymanie poszczególnych kwot zaliczek składających się na wskazaną kwotę.

Pokwitowania pobrania kwot pieniędzy od syndyka zamieszczone zostały na odręcznie sporządzonej przez syndyka T. K. (1) notatce.

S. J. otrzymywał od syndyka masy upadłości T. K. (1) różne kwoty pieniędzy. Wykaz pobranych kwot zawierają dokumenty na k. 18 i 19. Kwoty pieniędzy pobrane były ze wskazaniem różnych tytułów i przeznaczenia – „na koszty obsługi prawnej”, „na poczet kosztów sądowych”, „na pokrycie wydatków zarządczych spółki”, na pokrycie wydatków „na poczet kosztów związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem upadłego”.

(pokwitowanie k. 18, 19, zeznania świadka T. K. (1) k. 129 – 130)

Uzasadnieniem wydatkowania kwot przekazanych S. J. była, w ocenie ówczesnego syndyka, szansa uzyskania przez masę upadłości znacznych odszkodowań od podmiotu finansującego oraz generalnego wykonawcy i inwestora hotelu budowanego przez upadłą spółkę za utratę „efektu inwestycyjnego” oraz dopuszczenie do dewastacji obiektu. Pozwany miał wykonywać czynności jako reprezentant upadłej spółki. Dotyczyło to przygotowania dokumentacji technicznej i prawnej kredytowania inwestycji hotelowej w związku z roszczeniami odszkodowawczymi Zarządu upadłej spółki i syndyka w stosunku do wierzyciela (...) S. A. z tytułu zaniechania finansowania inwestycji hotelowej w jej ostatniej fazie, w związku, z czym nastąpiło przerwanie robót. Pozwany zobowiązał się wówczas do pozyskania i udokumentowania szkody poniesionej przez upadłą spółkę w celach procesowych. Środki pieniężne przekazywane były przez syndyka masy upadłości w gotówce, w kwotach wskazanych na pokwitowaniach, w różnych miejscach, w biurze upadłej, przy bankomatach, w Z. w kancelarii syndyka oraz w M. D. w Z., dokąd przyjeżdżał S. J..

S. J., jako reprezentant upadłego wystąpił do sądu upadłościowego o zobowiązanie syndyka do dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od (...) S. A., które zrekompensowałyby straty na sprzedaży upadłościowej budynku hotelu.

Pozwany wiedział, że pobrane zaliczkowo kwoty muszą być rozliczone na koniec wykonania zadania fakturą, która miała być zaakceptowana przez syndyka. Był o tym informowany przez syndyka przy każdym pobraniu gotówki.

Również na dokumencie pokwitowania znajdują się zapiski „zaliczka na poczet wydatków”, „zaliczka do rozliczenia”

Kwota objęta pokwitowaniem na 20.000 złotych dotyczyła skompletowania przez S. J. dokumentacji rozliczeniowej budowy.

(pokwitowanie k. 18, 19, zeznania świadka T. K. (1) k. 129 – 130)

Kwoty wskazane w pisemnym pokwitowaniu w pozycjach 1,2,4 i 6 i 8 dotyczyły przygotowania prawnego procesów windykacyjnych w zakresie odszkodowań, w tym wobec (...) na skutek zaprzestania kredytowania inwestycji. W procesach tych syndyk występował jako interwenient uboczny. Syndyk był zainteresowany odzyskaniem tych kwot, ponieważ występował również przeciwko S. J. o odszkodowanie z tytułu pozostawienia hotelu bez zabezpieczenia i dopuszczenia do jego drastycznej dewastacji. Pozostałe pozycje miały związek z wydatkami na pozyskanie i odtworzenie dokumentacji technicznej, powykonawczej oraz obszernej dokumentacji na temat kredytowania inwestycji, w tym na pozyskanie dokumentacji dotyczącej wypowiedzenia umowy kredytowej i odmowy finansowania dokończenia hotelowca.

(pokwitowanie k. 18, 19, zeznania świadka T. K. (1) k. 129 – 130)

Pismem z dnia 12 kwietnia 2017 roku syndyk masy upadłości (...) spółki z o.o. w (...) zwrócił się do S. J. o rozliczenie pobranych od syndyka na pokrycie wydatków związanych z przygotowaniem procesów windykacyjnych w łącznej kwocie 223.950 złotych. W załączeniu przesłano pozwanemu kopię pokwitowań.

(pismo k. 20, dowód doręczenia k. 20 odwrót, zeznania świadka T. K. (1) k. 129 – 130)

T. K. (1) zwrócił się do pozwanego po raz kolejny pisemnie w dniu 1 lutego 2018 roku już po odwołaniu go z funkcji syndyka masy upadłości o zwrot udzielonych przez syndyka zaliczek na poczet obsługi upadłej s. w kwocie 228.950 złotych i wpłacenie tej kwoty w ciągu 3 dni od daty otrzymania wezwania na konto upadłej s.. Jednocześnie zaznaczył, iż niewpłacenie tej kwoty lub nierozliczenie się w tym samym terminie z syndykiem z pobranych zaliczek skutkować będzie wystąpieniem na drogę sądową bez dodatkowych wezwań.

(pismo k. 21 zeznania świadka T. K. (2) k. 129 – 130)

Kolejne pismo wystosował do pozwanego w tej sprawie nowo powołany syndyk masy upadłości H. S. w dniu 30 marca 2018 roku, do którego załączono pismo poprzedniego syndyka z dnia 1 lutego 2018 roku i wezwano pozwanego do złożenia wyjaśnień, czy otrzymał wskazane zaliczki, w jakiej kwocie i na co zostały one wydatkowane oraz przekazanie dokumentów potwierdzających ich wydatkowanie.

(pismo k. 22, dowód doręczenia k. 22 odwrót, 23)

Pozwany udzielił odpowiedzi na pismo syndyka z dnia 30 marca 2018 roku. W piśmie z dnia 11 kwietnia 2018 roku zaprzeczył, aby otrzymał od poprzedniego syndyka wskazane kwoty, podpisywał natomiast przedkładane mu przez syndyka T. K. (1) dokumenty na jego żądanie.

(pismo k. 24)

Syndyk T. K. (1) wystąpił również do Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia z wezwaniem do próby ugodowej przeciwko S. J. dotyczącym dochodzonej kwoty, (...). Do ugody nie doszło. Syndyk udzielił również pełnomocnictwa do wystąpienia przeciwko S. J. o zwrot pobranych kwot.

W bezpośrednich rozmowach z syndykiem S. J. nie wykluczał rozliczenia wszystkich roszczeń syndyka z kwoty odszkodowania, jaka jego zdaniem była mu należna od Miasta Ł..

(zeznania świadka T. K. (1) k. 129 – 130)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 marca 2016 roku wydanym (...) utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z Ł. z dnia 13 czerwca 2017 roku (...), którym oddalono apelację – Sąd Okręgowy ustalił, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy (...) spółka z o.o. a J. K. (2) w dniu 10 marca 2011 roku jest nieważna z uwagi na jej pozorność. (art.83 Par 1 KC.)

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma żadnych wiarygodnych i obiektywnych dowodów, z których wynikałoby, jakie czynności w ramach umowy o pracę wykonywał J. K. (2) będący teściem pozwanego S. J. pełniącego w dacie zawarcia kwestionowanej umowy funkcję prezesa zarządu s. R. – B. (...). Brak dowodów, że J. K. (2) wykonywał pracę pod nadzorem pracodawcy. Zdaniem Sądu Okręgowego nie istniał cel gospodarczy dla zatrudnienia J. K. (2) . O tymże zatrudnieniu zdecydowały powiazania rodzinne z prezesem zarządu s. S. J.. Z rachunku bankowego, na który wpływało wynagrodzenie J. K. (3) korzystał S. J. oraz jego żona (córka J. K. (2))

W stosunku do S. J., jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą ogłoszono upadłość. Kwoty, jakie spółka (...) spółka z o.o. wpłaciła na konto bankowe J. K. (1) służyły utrzymaniu rodziny S. J..

Na podstawie nieważnej umowy o pracę wypłacono J. K. (2) wynagrodzenie w łącznej kwocie 52.215,63 złote. Wypłata wynagrodzeń w 2011 roku następowała przelewem na rachunek bankowy, w roku 2013 następowała w gotówce.

Jednocześnie od wynagrodzenia J. K. (4) spółka (...) odprowadziła w 2011 roku zaliczki na podatek dochodowy w łącznej kwocie 5.310 złotych. Od wynagrodzenia wypłaconego w 2013 roku nie odprowadzono zaliczek na podatek dochodowy ani składek ZUS.

(okoliczności niesporne, listy plac, potwierdzenia przelewów, dowody wypłaty k. 54 -84)

Powyższy stan faktyczny był w zakresie części okoliczności faktycznych niesporny.

W zakresie okoliczności spornych sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie dowodów z dokumentów przedstawionych przez powoda oraz zeznań świadka T. K. (1). Zeznania tego świadka, co do okoliczności wypłacenia pozwanemu kwoty pieniędzy wskazanych w uzasadnieniu pozwu znajdują potwierdzenie w pisemnym pokwitowaniu zamieszczonym na k. 18 akt sprawy. Pozwany przesłuchany w charakterze strony potwierdził, iż złożył podpisy na wskazanym dokumencie, zaprzeczył jednocześnie, iż otrzymał wskazane w pokwitowaniu kwoty. Wyjaśnił, iż podpisy składał na prośbę czy wręcz żądanie syndyka T. K. (1), który te żądania czy prośby uzasadniał dobrem masy upadłości i toczącego się postępowania upadłościowego. Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego, co do tego, iż nie otrzymał od syndyka kwot wskazanych w dokumencie z k. 18. Zeznania pozwanego są nielogiczne, niewiarygodne nadto sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie tj. z treścią dokumentu z k. 18 oraz zeznań świadka T. K. (1), który okoliczność przekazywania pozwanemu kwot wskazanych w pokwitowaniu w sposób jednoznaczny potwierdził, opisał okoliczności, miejsca i sposób, w jaki dochodziło do przekazania pieniędzy. Wyjaśnił również powody, dla których pieniądze były pozwanemu przekazywane.

Zgodnie z treścią przepisu art. 233 par 1 KPC sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

W świetle zasad logiki, doświadczenia życiowego zeznania pozwanego, co do tego, iż nie otrzymał od syndyka wskazanych w pokwitowaniu sum pieniężnych są niewiarygodne. Pozwany jest osobą, która przez wiele lat prowadziła działalność gospodarczą w znacznych rozmiarach, był prezesem s. z o. o.. Trudno w tej sytuacji przyjąć za wiarygodne twierdzenia pozwanego, co do tego, że nie otrzymał sum pieniężnych, które pokwitował. Równie niewiarygodne są wyjaśnienia pozwanego, co do tego, iż uczynił to (podpisał pokwitowania) na prośbę syndyka lub na jego żądanie, i to pomimo tego, że podpisane pokwitowania nie były zgodne ze stanem faktycznym. W tej sytuacji trudno przyjąć odwołując się do zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, iż osoba prowadząca działalność gospodarczą podpisuje dokumenty (pokwitowania odbioru znacznych kwot pieniędzy) w sytuacji, gdy pieniędzy tych faktycznie nie otrzymała. Jest bowiem oczywiste, iż pozwany musiał zdawać sobie sprawę z tego, iż dokument pokwitowania może stanowić dla syndyka masy upadłości podstawę do domagania się zwrotu wskazanych w nim kwot. Jednocześnie pozwany nie wskazał żadnych przekonujących powodów, dla których miałby podpisać dokument pokwitowania pomimo nieotrzymania pieniędzy.

Ponadto pozwany nie udzielił żadnej odpowiedzi na pismo syndyka T. K. (1) z dnia 12 kwietnia 2017 roku wzywające go do rozliczenia się z pobranych kwot. W świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego jest oczywiste, że w sytuacji gdyby został przez syndyka wezwany do rozliczenia się z kwot, których nie otrzymał powinien zareagować na skierowane do niego żądanie i zaprzeczyć okoliczności pobrania pieniędzy, czego nie uczynił pozostawiając pismo bez odpowiedzi. Odpowiedzi zaprzeczającej udzielił dopiero na kolejne pismo wystosowane już przez nowego syndyka H. S..

Wobec powyższego okoliczność pobrania przez powoda kwoty 228.950 złotych uznał za udowodnioną.

W odniesieniu do kwestii pozorności i wynikającej z tego nieważności rzekomej umowy o pracę zawartej pomiędzy spółką (...) spółka z o. o. a J. K. (2) sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 marca 2016 roku(...).

Stosownie do treści przepisu art. 365 par. KPC orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Istota mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia sądu wyraża się w tym, że także inne sądy, inne organy państwowe, a w przypadkach przewidzianych w ustawie również inne osoby muszą brać pod uwagę fakt istnienia i treść prawomocnego orzeczenia sądu. (zob. wyr. SN z: 13.1.2000 r., II CKN 655/98, L.; 30.1.2013 r., V CSK 84/12, L.; 17.5.2012 r., CSK 315/11, niepubl.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie. Z dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych wynika, iż pozwany S. J. pobrał od syndyka masy upadłości z funduszu masy upadłości kwotę 228.950 złotych. Jak wynika z zeznań przesłuchanego w charakterze świadka T. K. (1) kwota ta została wypłacona pozwanemu na poczet kosztów związanych z działaniami, jakie pozwany miał podejmować na rzecz masy upadłości w zakresie przygotowania dokumentacji budowlanej, rozliczeniowej i innej, jaka miała posłużyć do wystąpienia przeciwko różnym podmiotom m. in. bankowi (...) S. A. z roszczeniami odszkodowawczymi. Pozostałe pozycje miały związek z wydatkami na pozyskanie i odtworzenie dokumentacji technicznej, powykonawczej oraz obszernej dokumentacji na temat kredytowania inwestycji, w tym na pozyskanie dokumentacji dotyczącej wypowiedzenia umowy kredytowej i odmowy finansowania dokończenia hotelowca.

Jednocześnie zarówno z zeznań syndyka jak i z treści adnotacji na pisemnym pokwitowaniu pobranych kwot wynika, iż wypłaty te miały charakter zaliczek i miały podlegać rozliczeniu na podstawie wykazu czynności, które pozwany wykonał. Pozwany wiedział, że pobrane zaliczkowo kwoty muszą być rozliczone na koniec wykonania zadania fakturą, która miała być zaakceptowana przez syndyka. Był o tym informowany przez syndyka przy każdym pobraniu gotówki. Również na dokumencie pokwitowania znajdują się zapiski „zaliczka na poczet wydatków „ „zaliczka do rozliczenia”

(pokwitowanie k. 18, 19, zeznania świadka T. K. (1) k. 129 – 130)

Pozwany nie rozliczył się z pobranych kwot. W trakcie postępowania nie podniósł w ogóle zarzutu, że kwoty te wykorzystał czy spożytkował na cele, na jakie miały być one przeznaczone, czy też poniósł z tego tytułu jakiegokolwiek wydatki, które pokrył z sum otrzymanych od syndyka.

Wobec powyższego podstawy prawnej dochodzenia zwrotu pobranych kwot przez pozwanego poszukiwać można w treści przepisu art. 471 KC. Zgodnie z jego treścią dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych wynika, iż pozwany zobowiązał się do wykonania na rzecz spółki (...) w upadłości określonych czynności – przygotowania dokumentacji budowlanej, rozliczeniowej i innej, jaka miała posłużyć do wystąpienia przeciwko różnym podmiotom m. in. bankowi (...) S. A. z roszczeniami odszkodowawczymi, jak również do pozyskania i odtworzenia dokumentacji technicznej, powykonawczej oraz obszernej dokumentacji na temat kredytowania inwestycji, w tym na pozyskanie dokumentacji dotyczącej wypowiedzenia umowy kredytowej i odmowy finansowania dokończenia hotelowca.

Pozwany nie przedstawił żadnych twierdzeń, co do tego, iż takie czynności wykonał, nie rozliczył się z pobranych kwot ani nie zwrócił ich na żądanie syndyka, pomimo iż takie zobowiązanie wynika z treści pisemnych pokwitowań. Wobec powyższych okoliczności należy stwierdzić, iż wydatkowane przez syndyka na rzecz pozwanego sumy stanowią szkodę majątkową po stronie masy upadłości spowodowaną nienależytym wykonaniem przez pozwanego zobowiązania. Na mocy powołanego art. 471 KC pozwany obowiązany jest do zwrotu pobranych kwot.

W odniesieniu natomiast do kwoty 57.525,63 złote, o którą powód rozszerzył żądanie pozwu w piśmie z dnia 29 marca 2019 roku, podstawę prawną roszczeń powoda stanowi, w ocenie sądu, przepis art. 293 par. 1 KSH. Zgodnie z jego brzmieniem członek zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz likwidator odpowiada wobec s. za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy s., chyba że nie ponosi winy.

Charakter odpowiedzialności osób wymienionych w komentowanym przepisie nie budzi wątpliwości. Jest to odpowiedzialność osobista, pierwszorzędna, nieograniczona oraz odszkodowawcza. Jeżeli zaś szkoda, o której mowa w tym przepisie, zostanie wyrządzona przez kilka wymienionych w nim osób, to jest to także odpowiedzialność solidarna. Jednocześnie jest to odpowiedzialność wewnętrzna, tzn. wobec s.. Przedmiotowy przepis nie dotyczy stosunków zewnętrznych. Odpowiedzialność uregulowana w art. 293 § 1 KSH jest również odpowiedzialnością kontraktową. W rzeczy samej jest to bowiem odpowiedzialność za nienależyte wykonywanie obowiązków wynikających z powołania do pełnienia funkcji w przepisie tym określonych (tak też A. Rachwał, w: SPH, t. 2A, 2007, s. 1027; K. Strzelczyk, w: Potrzeszcz, Siemiątkowski, Komentarz KSH. Sp. z o.o., 2001, s. 626; K. Bilewska, Dochodzenie roszczeń, s. 142; K. Kopaczyńska-Pieczniak, w: Kidyba, Sp. z o.o., 2007, s. 562; J. Żurek, Odpowiedzialność, s. 39; tak wyr. SA w Warszawie z 19.4.2013 r., VI ACa 1342/12, Legalis; por. K. Oplustil, Instrumenty nadzoru, s. 757, który zaznacza, iż przedmiotowa odpowiedzialność jest zbliżona do odpowiedzialności ex contractu)

W okolicznościach faktycznych sprawy przypisać można pozwanemu celowe działanie na niekorzyść spółki (...) spółka z o.o., w której pełnił on funkcję Prezesa Zarządu polegające na zawarciu pozornej, nieważnej umowy o pracę z J. K. (2) i na jej podstawie wyprowadzenie ze s. do prywatnego majątku J. K. (2) kwoty 52.215,63 złote. Ponadto spółka zapłaciła za J. K. (2) nienależny podatek dochodowy. Okoliczność nieważności (pozorności) umowy o pracę zawartej pomiędzy spółką reprezentowaną przez pozwanego a J. K. (2) wynika z treści prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 marca 2016 roku wydanego w sprawie VIII U 3000/13.

Pozwany jest zatem zobowiązany do zwrotu na rzecz s. również tej kwoty w ramach odszkodowania za wyrządzoną jej szkodę majątkową.

Wobec powyższego sąd zasądził dochodzoną kwotę w całości od pozwanego na rzecz powoda.

Bez znaczenia dla odpowiedzialności pozostaje okoliczność, iż odpowiedzialność odszkodowawcza za szkodę, której naprawienia dochodzi powód w niniejszym postępowaniu dotyczyć może również innych osób zobowiązanych do naprawienia szkody, w tym syndyka masy upadłości. Zarówno z treści art. 294 KSH jak i przepisu art. 441 par 1 KC wynika solidarna odpowiedzialność osób wyrządzających szkodę. Poszkodowany może, zatem dochodzić naprawienia szkody od każdego z zobowiązanych w całości. Wobec powyższego powództwo zostało przez sąd uwzględnione w całości.

O odsetkach ustawowych sąd orzekł na podstawie art. 481 par 1 i 2 kc. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeśli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki w wysokości ustawowej.

Odsetki zasądzone zostały od daty skierowania do pozwanego wezwania do zapłaty z dnia 30 marca 2017 roku i upływu wskazane w piśmie 3 - dniowego terminu na zapłatę.

W stosunku do rozszerzonej części żądania pismem z dnia 2019 roku odsetki zasądzone zostały od dnia doręczenia pozwanemu tego pisma, co z uwagi na stan epidemii nastąpiło dopiero w dniu 22 lipca 2019 roku. Za okres przed tą datą żądanie zasądzenie odsetek ustawowych zostało oddalone.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Z uwagi na uwzględnienie powództwa strona pozwana, jako przegrywająca proces, została obciążona obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu w kwocie 10.817 zł stanowiącej wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone w oparciu o § 2 pkt. 7 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800)

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej jako strony przegrywającej, na rzecz Skarbu Państwa reprezentowanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi kwotę 14.325 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych - opłaty sądowej od pozwu, od której powód został zwolniony.